

Rapport

Klacht

Verzoekster klaagt over de wijze waarop de sollicitatieprocedures bij de Voedsel en Waren Autoriteit (VWA) zijn verlopen en de VWA haar klacht over het voorgaande heeft afgewikkeld.

Beoordeling

Algemeen

I. Bevindingen

Verzoekster kwam in 1994 als vluchteling naar Nederland. In 2002 studeerde zij af als dierenarts. Op 10 februari 2003 kwam zij in dienst bij de Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees (RVV), een onderdeel van de Voedsel en Waren Autoriteit (VWA). Het ging om een tijdelijk contract tot 10 mei 2003. Vanaf 10 mei 2003 werd met haar een nieuw contract aangegaan, voor een proeftijd van ten hoogste 21 maanden.

Aansluitend, vanaf 10 februari 2005, was verzoekster via een detacheringsbureau voor dierenartsen werkzaam voor de VWA/RVV. In de arbeidsovereenkomst was opgenomen dat deze van rechtswege, per direct, zou eindigen indien de opdrachtgever te kennen gaf geen gebruik meer te willen maken van de diensten van de medewerker dan wel indien er een einde kwam aan het project waarop deze was ingezet, doch uiterlijk op 9 februari 2006.

Op 25 augustus 2005 meldde verzoekster zich ziek. Op 26 september 2005 werd zij door de bedrijfsarts arbeidsgeschikt verklaard; diezelfde dag stuurde het detacheringsbureau haar een brief waarin werd aangegeven dat de opdrachtgever, de VWA/RVV, had laten weten dat een einde was gekomen aan verzoeksters practitionersproject. Daarom werd de arbeidsovereenkomst met ingang van diezelfde dag beëindigd, zo werd aangegeven.

In een procedure via de kantonrechter werd door de werkgever onder meer aangevoerd dat met verzoekster overeenstemming bestond over de beëindiging van het dienstverband. Verder werd aangegeven dat tijdens het dienstverband met de VWA/RVV was gebleken dat verzoekster niet beschikte over een in Nederland geldig rijbewijs, terwijl dat wel een benoemingsvereiste was voor een vast dienstverband. Binnen de proeftijd kon zij dit rijbewijs niet halen. Daarom was met haar opnieuw een dienstverband aangegaan; zo zou zij alsnog een vaste aanstelling kunnen bemachtigen bij de VWA/RVV. Onder deze condities was verzoekster ook weer ingehuurd door het detacheringsbureau. Verzoekster was echter van mening dat de VWA/RVV een vast dienstverband wilde vermijden en haar daarom via het detacheringsbureau had ingehuurd.

Onder meer omdat de werkgever niet kon aantonen dat sprake was van beëindiging met wederzijds goedvinden werd verzoeksters werkgever (het detacheringsbureau) veroordeeld tot het doorbetalen van haar loon tot 9 februari 2006.

In mei 2007 adverteerde de VWA met negen vacatures voor Toezichthoudend dierenartsen ten behoeve van pluimveeactiviteiten, waarbij het accent lag op de regio's Noord, Oost en Zuid. Ook werden er zeven Inspecteur dierenartsen ten behoeve van de afdeling Import (Rotterdam Haven) gezocht; de regio was Zuidwest.

Bij brief van 25 mei 2007 schreef een door verzoekster ingeschakelde advocaat de VWA, dat verzoekster solliciteerde op de functie van Inspecteur dierenarts bij de afdeling Import voor de Regio Zuidwest. Verzoekster had zich tot hem gewend naar aanleiding van een kwestie die speelde tijdens het dienstverband dat zij met het detacheringsbureau had gehad, in de periode 10 februari 2005 tot en met 9 februari 2006, zo gaf hij aan. Zij was toen gedetacheerd geweest bij de VWA; dit dienstverband was, ondanks het uitstekende functioneren van verzoekster, niet omgezet in een vast dienstverband met de VWA/RVV, dit omdat verzoekster niet in het bezit was van een in Nederland geldig rijbewijs. Omdat hij verzoekster hierbij destijds had bijgestaan had zij hem gevraagd één en ander nader toe te lichten. Verzoekster beschikte inmiddels over een geldig rijbewijs en was zeer gemotiveerd om weer aan de slag te gaan bij de VWA.

Verwezen werd naar haar sollicitatiebrief en een brief die de VWA verzoekster op 26 januari 2005 had gestuurd. In deze brief werd nader ingegaan op de kwestie van het rijbewijs. Onder meer werd het volgende aangegeven:

"Op 10 februari 2003 bent u aangesteld in de functie van Keuringsdierenarts binnen het district BIP van de voormalige kring Noordwest. Vooralsnog bent u aangesteld in tijdelijke dienst met een proeftijd van ten hoogste twee jaar.

De proeftijd is o.a. bedoeld voor het volgen van een verplichte opleiding tot verdere theoretische en/of praktische vorming tot keuringsdierenarts. Een medewerker wordt pas in vaste dienst aangesteld wanneer deze de functie goed en volledig uitoefent en voldoet aan alle functie-eisen. Voor de functie van Keuringsdierenarts wordt over het algemeen de volle 2 jaar noodzakelijk geacht.

Voor het naar behoren kunnen uitoefenen van de functie keuringsdierenarts bij de VWA/RVV is het van belang dat de medewerkers in deze functie mobiel zijn en dus in het bezit zijn van een in Nederland geldig rijbewijs.

In de periode liggende tussen uw aanstelling en het eerste functioneringsgesprek d.d. 27 augustus 2003 is gebleken dat u niet in het bezit was van een in Nederland geldig rijbewijs.

Tijdens het aanstellingsgesprek heeft u op de vraag of u in het bezit was van een rijbewijs positief geantwoord. Achteraf is gebleken dat dit rijbewijs in Nederland niet geldig is. Het

ging om een rijbewijs behaald in uw geboorteland (...). Om een vast dienstverband op termijn toch mogelijk te maken, is met u tijdens genoemd functioneringsgesprek afgesproken dat u alles in het werk zou stellen om voor het einde van de proeftijd in het bezit van een geldig rijbewijs te zijn.

In het tweede functioneringsgesprek d.d. 11 januari 2005 bent u nogmaals gewezen op het feit dat u niet in vaste dienst kunt komen als u niet in het bezit bent van een in Nederland geldig rijbewijs.

(Nu; N.o.) ook uit de formele personeelsbeoordeling is gebleken dat u voor het einde van uw proeftijd niet kunt voldoen aan de hierboven genoemde functie-eis, deel ik u mee dat uw tijdelijk dienstverband bij de VWA/RVV niet zal worden omgezet in een vast dienstverband. Dit houdt in dat uw aanstelling met ingang van 10 februari 2005 van rechtswege zal eindigen en ik aan u eervol ontslag zal verlenen (...).

Met een tweede brief, eveneens van 25 mei 2007 en eveneens vergezeld van een brief van haar advocaat, solliciteerde verzoekster ook naar de functie van Toezichthoudend dierenarts voor de Regio Zuid. Qua inhoud en bijlagen kwam deze brief overeen met de hiervoor genoemde brief. De brief was gericht aan de VWA, afdeling P&O, te Den Haag.

Bij brief van 30 mei 2007 werd de ontvangst van verzoeksters sollicitatie naar de functie van Toezichthoudend dierenarts bevestigd door de VWA te Den Haag.

Bij brief van 10 juni 2007 bevestigde de VWA, Regio Zuidwest, verzoeksters sollicitatie naar de functie van Inspecteur dierenarts.

In een brief van 25 juni 2007 werd verzoekster, naar aanleiding van haar sollicitatie voor de functie Inspecteur dierenarts, het volgende meegedeeld:

"De reacties van sollicitanten zijn door de betreffende selectiecommissie beoordeeld. Op grond van de door u verstrekte informatie heeft zij besloten u niet uit te nodigen voor een gesprek en van uw (verdere) deelname aan deze procedure af te zien."

Bij brief van 16 juli 2007 werd een reactie gegeven op verzoeksters sollicitatie naar de functie van Toezichthoudend dierenarts in de Regio Zuid. In deze brief werd onder meer het volgende aangegeven:

"U heeft tevens gesolliciteerd naar de functie van inspecteur dierenarts (...). De sollicitatiecommissie heeft de door u verstrekte informatie beoordeeld. Zij heeft besloten u niet voor een gesprek uit te nodigen en van uw verdere deelname aan de sollicitatieprocedure af te zien.

De functies van inspecteur dierenarts en toezichthoudend dierenarts komen volledig overeen zowel qua niveau (schaal 11), als qua functievereisten.

De afwijzing die u inzake uw sollicitatie voor de functie van inspecteur dierenarts heeft gekregen, is voor mij reden om u ook niet uit te nodigen voor een gesprek voor de vacature van toezichthoudend dierenarts en van uw verdere deelname aan de sollicitatieprocedure af te zien."

Op 22 juli 2007 schreef verzoekster mevrouw L., Unithoofd P&O van de VWA, Regio Zuidwest, aan. Zij refereerde aan een telefoongesprek dat zij met haar had gehad en waarin ze had gevraagd op grond van welke verstrekte informatie zij was afgewezen voor de functie van Inspecteur dierenarts. Ook had zij nog met een andere medewerker telefonisch contact gehad. Haar was echter geen duidelijkheid gegeven over de achtergronden van de afwijzing. Daarom verzocht ze mevrouw L. nu haar schriftelijk te laten weten op grond van welke verstrekte informatie zij was afgewezen en wat dit nu precies betekende. Ging het om informatie uit haar sollicitatiebrief, CV of om andere informatie?

Bij brief van 25 juli 2007 diende verzoekster bij de afdeling P&O van de Regio Zuidwest een klacht in over de sollicitatieprocedure rond de functie van Inspecteur dierenarts. Verzoekster beklagde zich er onder meer over dat ze niet wist of ze wel had meegedaan in de sollicitatieprocedure (was ze direct na ontvangst van haar brief al afgevallen?), dat de afwijzing niet goed was gemotiveerd en dat er, in tegendeel, zelfs geheimzinnig over werd gedaan. Ook was zij van mening dat haar gegevens niet vertrouwelijk en zorgvuldig waren behandeld; de door haar aan de afdeling P&O van de Regio Zuidwest verstrekte gegevens waren zonder reden verstrekt aan de afdeling P&O Den Haag, in verband met haar sollicitatie naar de functie Toezichthoudend dierenarts in de Regio Zuid.

Ook was verzoekster van mening dat geen sprake was geweest van een eerlijke kans op aanstelling. Verzoekster voerde in dit verband onder meer aan dat nergens uit bleek dat zij met andere sollicitanten was vergeleken op basis van geschiktheid. Verder constateerde zij dat dan blijkbaar zeven of meer sollicitanten geschikter waren dan zijzelf en dat dit al uit de brieven had moeten blijken; verzoekster was immers niet uitgenodigd voor een gesprek. Waardoor waren zij dan geschikter, zo vroeg zij zich af. En was zij dan zo ongeschikt dat zij niet eens in aanmerking kwam voor een gesprek? Zij wees er ook op dat zij dezelfde functie, bij dezelfde werkgever, in het verleden al had vervuld en daarvoor een goede beoordeling had gekregen.

Eveneens bij brief van 25 juli 2007 diende verzoekster een tweede klacht in over de sollicitatieprocedure. Zij richtte deze brief aan de afdeling P&O te Den Haag. Haar klacht had met name betrekking op het feit dat ze voor de functie Toezichthoudend dierenarts was afgewezen op basis van de afwijzing voor de functie Inspecteur dierenarts. Verzoekster vroeg zich af welke vergelijking dan had plaatsgevonden: was zij vergeleken met sollicitanten in de Regio Zuidwest en niet ook met die in de Regio Zuid? En hoe kon dat, als hun brieven direct naar de Regio Zuid waren gegaan en de selectiecommissie in de Regio Zuidwest dus niets met deze brieven te maken had gehad? Ook vergelijk zij

beide functies en constateerde zij dat de functies eigen eisen hadden.

Ook wees verzoekster erop dat haar brief de Regio Zuid blijkbaar helemaal niet had bereikt. Verder klaagde zij erover dat ze de afwijzing ten aanzien van de tweede sollicitatie meer dan zes weken na haar sollicitatie ontving. Ook stelde verzoekster diverse vragen over het inwinnen van informatie bij andere regio's: hoe was dat bij andere sollicitanten gegaan? Ten slotte vroeg zij of de afwijzing van de Regio Zuidwest onterecht zou zijn als haar klacht nu gegrond werd verklaard.

Bij brief van 30 juli 2007 werd de ontvangst van de klacht inzake de sollicitatie naar de functie van Toezichthoudend dierenarts bevestigd door de VWA. Aangegeven werd dat de afdeling P&O van de Dienst Uitvoering VWA te Den Haag de klacht zou behandelen, dit blijkbaar omdat verzoekster met een medewerker van deze afdeling contact had gehad over haar klacht.

Rond september 2007 waren er opnieuw vacatures voor Inspecteur dierenarts en Toezichthoudend dierenarts. Bij brief van 13 september 2009 solliciteerde verzoekster op de functie van Inspecteur dierenarts, Regio Zuidwest. In haar brief verwees verzoekster naar haar werkverleden bij de VWA. Bij brief van 26 september 2007 liet de VWA, Regio Zuidwest, verzoekster weten dat de selectiecommissie alle sollicitatiebrieven inmiddels zorgvuldig had gelezen en besproken. Tot hun spijt was de keuze niet op verzoekster gevallen.

Bij brief van 24 oktober 2007 schreef verzoekster een medewerker van de VWA te Den Haag aan over drie problemen die zij met hem had besproken. Het ging onder meer om het feit dat ze geen reactie had gekregen op haar beide klachten en om het feit dat ze geen reactie had gekregen op haar laatste sollicitatie, zo schreef verzoekster. Wat de klachten betrof, op 16 oktober jl. had ze te horen gekregen dat de reactie aan het einde van die week de deur uit zou gaan. Ze had echter nog niets ontvangen.

Wat het andere punt betrof: de brief had ze inmiddels ontvangen. De reden van de afwijzing was ook nu weer niet duidelijk.

Kortom: sinds mei 2007 had ze driemaal gesolliciteerd, was ze driemaal afgewezen om dezelfde reden en wist ze nog steeds niet wat die reden dan was, zo beëindigde verzoekster haar brief.

Op 29 oktober 2007 gaf de VWA te Den Haag een reactie op verzoeksters klachtbrieven van 25 juli 2007. Aangegeven werd onder meer het volgende:

"Dat de door u verstrekte informatie naar meerdere plekken binnen de Organisatie is gezonden, hangt samen met de complexiteit van de sollicitatieprocedure; de brieven kwamen centraal binnen bij de VWA Centraal, werden doorgezonden naar regio Oost, omdat daar de coördinatie plaatsvond van de te volgen procedure en werden ook

doorgezonden naar de regio waar u gesolliciteerd had (Zuid). Daarnaast had u gesolliciteerd naar de functie van Inspecteur dierenarts in regio Zuid-West, zodat uw gegevens ook daar terecht kwamen. Hiermee is echter beslist niet gegeven dat de VWA uw privacy heeft geschonden. Uw gegevens zijn uitsluitend binnen de kring van behandelend ambtenaren gebleven.

Als er door de ene regio aan de andere om informatie over uw persoon is gevraagd en door de andere regio deze informatie is verstrekt, dan is dat doordat u zelf in uw sollicitatiebrief - de brief d.d. 25 mei 2007 geschreven door uw advocaat - heeft aangegeven dat u al eerder als dierenarts werkzaamheden voor de dienst heeft verricht. Als een sollicitant zich in haar sollicitatiebrief beroept op een "uitstekend functioneren" in het verleden bij dezelfde dienst of een van haar rechtsvoorgangers, dan (...) levert het geen schending van de privacy op, wanneer bij de beoordeling van haar sollicitatie deze stelling van "uitstekend functioneren" wordt getoetst aan de ervaringen die vroegere leidinggevendenden met haar hebben gehad.

Voor wat betreft uw klacht dat u geen eerlijke kans op een aanstelling had, wijs ik u op de eisen met betrekking tot Kennis en Vaardigheden voor beide functies: meer in het bijzonder "communicatieve vaardigheden" (Inspecteur dierenarts) respectievelijk het "in staat zijn tot functionele samenwerking" (Toezichthoudend dierenarts). In beide gevallen

gaat het er in wezen om dat de kandidaat in staat is om ook onder moeilijke, stressvolle omstandigheden zijn/haar contacten rustig en evenwichtig te onderhouden en af te handelen. Met name ook in gevallen van tegenstand dient betrokkene in staat te zijn om op rustige en evenwichtige wijze het standpunt van de dienst te verwoorden en te handhaven.

De ervaringen die uw vroegere leidinggevendenden hebben gehad met uw optreden in uw tijd van keuringsdierenarts en later van practitioner bij de RVV hebben gemaakt dat bij de VWA geen vertrouwen ontstond dat u aan deze eis zou kunnen voldoen. Dit heeft ertoe geleid dat u voor beide vacatures waarop u had gesolliciteerd, bent afwezen.

(...)

Uw vraag of bij - gedeeltelijke - gegrond verklaring van uw klacht de afwijzing van uw sollicitatie ook onterecht was, beantwoord ik ontkennend. De hierboven gegeven nadere motivering voor uw afwijzing geldt onafhankelijk van in de gevolgde procedure geslopen gebreken. Tegen deze beslissing staat geen rechtsmiddel open.

De overige door u opgeworpen vragen zal ik niet behandelen, omdat u mijns inziens geen belang heeft bij beantwoording ervan.

Deze beantwoording geldt zowel uw klacht, gericht aan (de afdeling P&O te Den Haag; N.o.) als uw klacht, gericht aan de regio ZuidWest."

Blijkbaar nam verzoekster, op 31 oktober en 1 november 2007, enkele malen telefonisch contact op met de VWA te Den Haag, met vragen over de afhandeling van haar klachten. Bij brief van 1 november 2007 werd zij hierover aangeschreven met een brief die door de plaatsvervangend inspecteur-generaal was ondertekend.

Aangegeven werd onder meer dat de vraag, welke ambtenaar de klachten had behandeld, niet relevant werd geacht voor de zaak. Deze werd dan ook niet beantwoord.

Dat er bij de toetsing van haar sollicitatie aan de ervaringen die haar leidinggevenden in het verleden met haar hadden geen hoor en wederhoor had plaatsgevonden was juist, zo werd aangegeven. Gezien de aard van deze ervaringen en de concreetheid van de klachten over haar gedrag destijds werd dit niet nodig geacht.

Ook werd, daarnaar gevraagd, aangegeven dat geen bezwaar openstond tegen de afwijzingen op haar sollicitaties.

De discussie over haar sollicitatie werd hiermee als gesloten beschouwd, zo werd ten slotte aangegeven.

Verzoekster schreef de VWA te Den Haag, op 7 november 2007, opnieuw aan. Het ging om een reactie op de brief waarmee haar klacht was afgehandeld. Zij gaf onder meer aan dat sprake was geweest van twee vacatures, twee sollicitaties en twee klachten. Daarom wilde zij twee aparte reacties ontvangen. Zij miste verder onder meer de naam van de behandelaar en een vermelding van rechtsmiddelen in de brief.

Op 9 november 2007 gaf de VWA een reactie op verzoeksters brief. Zij werd verwezen naar de eerdere brieven en naar het gegeven dat beide klachten, gezien de sterke verwevenheid, gevoegd waren behandeld.

Ten slotte werd aangegeven dat eventuele verdere verzoeken, opmerkingen of klachten over deze aangelegenheid terzijde zouden worden gelegd.

Op 19 november 2007 gaf verzoekster een reactie op de brief die de VWA haar op 1 november 2007 had gestuurd. Zij gaf onder meer nog aan dat bij de klachtbehandeling op een aantal punten niet volgens de Algemene wet bestuursrecht (Awb) was gewerkt. Zo was zij van mening dat de naam van de behandelaar vermeld diende te worden en dat was niet gebeurd. Ook gaf zij aan dat zij zeker gehoord had moeten worden; de beschuldigen over haar waren immers ernstig. Zij had allerlei vragen: waren alle leidinggevenden zo negatief over haar geweest of sommigen? Welke leidinggevenden waren het geweest en hoe waren ze geselecteerd? Was gecheckt of de gegeven inlichtingen klopten?

Ten slotte vroeg verzoekster opnieuw naar de naam van de behandelaar van haar klachten en naar de vervolgstappen die mogelijk waren. Ook vroeg zij naar stukken over haar gedrag in het verleden. Deze brief is, voor zover bekend, niet meer beantwoord.

Bij brief van 20 april 2008 wendde verzoekster zich met een klacht tot de Nationale ombudsman. Daarnaast gevraagd stuurde zij hem, op 29 mei 2008, nadere stukken toe. Het ging onder meer om stukken uit haar personeelsdossier die het ministerie haar, op haar verzoek, op 13 december 2007 had toegestuurd.

Uit deze stukken bleek onder meer dat verzoekster in 2004 melding had gemaakt van seksuele intimidatie door een collega. Naar aanleiding van deze melding vond een gesprek plaats tussen verzoekster en haar directeur, zodat verzoekster haar kant van het verhaal kon doen. Verzoekster werd onder meer gevraagd of zij een officiële klacht wilde indienen; hierover wilde zij tijdens het gesprek echter nog geen uitspraak doen. Verder werd aangegeven dat ook de collega in kwestie zou worden gehoord; hierna zou worden besloten of de zaak wel of niet aan de vertrouwenspersoon zou worden overgedragen. Overigens meldde verzoekster, in het hiervoor aangehaalde ongedateerde verslag, dat ze het niet eens was met het verslag van het gesprek. Ze had dan ook niet voor akkoord getekend. De kwestie bleef uiteindelijk in de lucht hangen, want per 10 februari 2005 werd verzoeksters aanstelling beëindigd, zo gaf zij aan.

In het ongedateerde verslag maakte verzoekster ook melding van problemen die zij op een later moment had (zij werkte toen via het detacheringsbureau). Zij schreef dat zij was lastiggevallen door een medewerker van de douane. Er werd over haar geroddeld en ze werd neergezet als uitzendkracht die elke dag weg kon zijn.

In een e-mailwisseling tussen verzoekster en een leidinggevende, die plaatsvond in de zomer van 2005, werd door verzoekster nog aangegeven dat deze medewerker van de douane, de heer V., haar werk al twee dagen onmogelijk maakte. Hij pestte en provoceerde haar. Verzoekster had het gevoel dat hij aan andere collega's wilde laten zien hoe met buitenlanders moet worden omgegaan. De heer V. gaf hierop, in een e-mailbericht, aan dat het mailtje van verzoekster uit loze kreten bestond en dat op sentiment werd gespeeld zonder enig concreet voorbeeld. Hij eiste dan ook dat deze voorbeelden boven tafel kwamen. Als dat niet gebeurde eiste hij excuses van verzoekster.

In augustus 2005 vonden hierover enkele gesprekken plaats. In een verslag werd hierover onder meer aangegeven dat duidelijk was dat geen werkbare situatie meer bestond. De heer V. eiste excuses, verzoekster wilde daarvan niet weten. Daarom was besloten dat zij op een andere locatie zou worden geplaatst. Er was gesproken over de noodzaak om één en ander hard te maken, gezien de beschuldiging van discriminatie. Ook was aangegeven dat je zo'n beschuldiging niet zomaar kunt uiten. Verzoekster was gevraagd naar getuigen.

Op 25 augustus 2005 was verzoekster overigens ziek gemeld; hierna heeft zij niet meer voor de VWA gewerkt.

Verder was een verslag van een functioneringsgesprek uit januari 2005 bijgevoegd. Geconstateerd werd dat verzoeksters functievervulling zowel kwalitatief als kwantitatief

geheel aan de eisen voldeed. Aangegeven werd onder meer nog dat zij op standvastige wijze gemotiveerd haar werkzaamheden verrichtte. Omdat zij nog geen in Nederland geldig rijbewijs had kon haar helaas nog geen vaste aanstelling worden aangeboden. Haar werd geadviseerd zo spoedig mogelijk een verzoek voor verlenging van de proeftijd te doen. Verder werd nog aangegeven dat een zeer vriendelijk persoon was die op plezierige wijze met haar collega's omging.

Bij de hiervoor al aangehaalde brief van 26 januari 2005 ten slotte werd verzoekster meegedeeld dat haar door de VWA/RVV geen vast dienstverband zou worden aangeboden, dit omdat ze nog geen in Nederland geldig rijbewijs had gehaald. Haar werd eervol ontslag verleend.

Bij brief van 24 juli 2008 opende de Nationale ombudsman het onderzoek naar verzoeksters klacht. Ook werd een aantal nadere vragen voorgelegd aan de minister van LNV. Nadat, namens de minister, enkele malen om uitstel was verzocht werd, bij brief van 17 oktober 2008, een reactie op verzoeksters klacht gegeven:

"...Verzoekster is op basis van een tijdelijke aanstelling van een proeftijd tot 10 februari 2005 als keuringsdierenarts bij de RVV tewerkgesteld. Zij volgde een interne opleiding voor deze functie bij de RVV.

Reeds in een vroeg stadium is verzoekster er door de RVV op gewezen dat zij geen in Nederland geldig rijbewijs had en dat het bezit hiervan essentieel was voor een goede uitoefening van haar functie. Haar werkzaamheden in de Rotterdamse haven brachten mee dat zij op diverse locaties haar functie moest uitoefenen die niet allemaal met het openbaar vervoer te bereiken waren. Tot het behalen van haar rijbewijs zou hier rekening mee worden gehouden en zou verzoekster bij voorkeur in de best bereikbare locaties ingezet worden. In de loop van de periode van haar aanstelling is zij herhaaldelijk op dit punt aangesproken. Toen zij op het eind van haar proeftijd nog altijd niet in bezit was van een in Nederland geldig rijbewijs, heeft de directeur van de kring Noordwest van de RVV (de kringdirecteur) bij schrijven d.d. 26 januari 2005 (...) besloten verzoekster geen vaste aanstelling te verlenen. Tegen dit besluit heeft verzoekster geen bezwaar ingediend, zodat dit besluit d.d. 10 maart 2005 formele rechtskracht kreeg. Verzoekster is daarna via een uitzendorganisatie (...) bij de RVV ingezet als externe dierenarts. Per 26 september 2005 kwam aan deze inzet definitief een eind.

Tijdens de interne opleiding voor haar functie, eind 2004, heeft verzoekster een medecursist - achter diens rug om - ten overstaan van andere medecursisten beschuldigd van het plegen van seksuele intimidatie. Naar aanleiding van deze zeer ernstige beschuldiging en de hierdoor ontstane commotie heeft de kringdirecteur verzoekster en beschuldigde, elk afzonderlijk, voor een gesprek ontboden op het kringkantoor. In dit gesprek heeft verzoekster haar aanklacht niet, althans niet voldoende, kunnen substantiëren. Daarentegen gaf beschuldigde aan dat de verhouding tussen hem en

verzoekster altijd goed was geweest, totdat hij haar aansprak op het leveren van haar aandeel in het maken van het werkstuk, dat in het kader van de interne opleiding gezamenlijk diende te worden gemaakt en dat ook tot een beoordeling van beiden zou leiden. Vanaf dat moment was er geen goede verstandhouding meer.

De kringdirecteur heeft aan verzoekster aangegeven dat behandeling van een klacht met betrekking tot seksuele intimidatie niet tot zijn bevoegdheid behoorde en dat hij ook het belang van de beschuldigde in acht moest nemen. Een dergelijke beschuldiging kan de reputatie ernstig beschadigen. Hij heeft haar geadviseerd zich met een formele klacht tot de directie P&O van LNV te wenden, meer in het bijzonder tot de vertrouwenspersoon.

Mocht verzoekster geen klacht indienen dan zou hij, gehoord beide partijen, beschuldigde op de hoogte stellen dat voor hem de zaak was afgedaan en, bij gebreke van beschuldiging, er geen zaak was tegen beschuldigde. Verzoekster heeft uiteindelijk geen klacht ingediend bij de vertrouwenspersoon. De kringdirecteur heeft beschuldigde hiervan schriftelijk op de hoogte gesteld.

Bij haar werkzaamheden als externe dierenarts (...) heeft verzoekster zich zeer onheus uitgelaten tegenover een (collega) douanebeambte. Het ging om een vakinhoudelijk verschil van mening. De confrontatie mondde uit in verbaal geweld en een beschuldiging van discriminatie van verzoekster jegens de douanebeambte. De douanebeambte heeft hierover schriftelijk zijn beklag gedaan bij de teamleider van beklagde. Ook in deze zaak bleek verzoekster, in het gesprek met de teamleider naar aanleiding van dit incident, niet in staat haar zeer ernstige aantijgingen te substantiëren. Naar aanleiding van dit incident heeft de kringdirecteur besloten verzoekster niet langer in te zetten voor het werk van de RVV.

(...)

Vraag 2:

Heeft de selectiecommissie alleen de vroegere leidinggevenden gesproken? Zo ja, waarom zijn de functioneringsverslagen en het beoordelingsverslag niet opgevraagd? Zo nee, welke personen en/of documenten zijn geraadpleegd?

Antwoord vraag 2:

De selectiecommissie heeft met verzoeksters laatste leidinggevende gesproken. Het raadplegen van gespreksverslagen was niet nodig, omdat de wijze van functioneren van verzoekster genoegzaam bekend was. Uit de beide voorbeelden die hierboven besproken zijn en die door de VWA en in het tweede geval de Belastingdienst/Douane hoog werden opgenomen, komt een beeld naar voren van een medewerkster die niet in staat is op een rustige en evenwichtige wijze met tegenstand om te gaan. Dit is wel een zeer belangrijke competentie voor zowel een Inspecteur Dierenarts als voor een Toezichthoudend

Dierenarts bij de VWA, die immers als toezichhoudend ambtenaar veelvuldig met weerstand te maken krijgt.

Vraag 3:

Om welke reden heeft de selectiecommissie niet vooraf aan verzoekster kenbaar gemaakt van plan te zijn haar vroegere leidinggevenden te zullen raadplegen? Verzoekster had dan bijvoorbeeld kunnen verwijzen naar haar functioneringsverslagen en beoordelingsverslag.

Antwoord vraag 3:

Wanneer iemand in zijn of haar sollicitatie aangeeft al eerder op een bepaalde plek in de organisatie te hebben gewerkt, ligt het voor de hand dat de vroegere leidinggevenden - in ieder geval de meest recente - bevraagd worden over zijn of haar functioneren. Het ligt meer aan het eigen initiatief van de sollicitant om te wijzen op goede beoordelingen in eerdere functies. Deze mogelijkheid bestaat niet slechts wanneer vooraf kenbaar is gemaakt dat de vroegere leidinggevenden geraadpleegd worden. Mijns inziens hoefde de VWA dan ook niet apart aan te geven aan verzoekster dat haar vroegere leidinggevende zou worden geraadpleegd.

Vraag 4:

Waren er aparte selectiecommissies samengesteld of was voor beide vacatures één selectiecommissie samengesteld?

Antwoord vraag 4:

De werving vond landelijk plaats. De selectie vond regionaal plaats.

Vraag 5:

Volgens het beoordelingsverslag van 20 januari 2005 voldeed verzoekster duidelijk aan de eisen die de functie van dierenarts aan uitdrukkingsvaardigheid stelde. Ook op het punt van omgaan en samenwerken met collega's voldeed verzoekster duidelijk aan de eisen. De beoordelaar adviseerde verzoekster om een verlenging van de proeftijd met maximaal een jaar in te dienen. Van 10 februari 2005 tot 26 september 2005 heeft verzoekster via (het uitzendbureau; N.o.) als dierenarts-practitioner werkzaamheden voor de VWA verricht. Hoe verklaart u deze beoordeling en het daarna werkzaam zijn via (het uitzendbureau; N.o.) bij de VWA met de kennelijk negatieve ervaringen die de leidinggevenden hebben gemeld aan de selectiecommissie?

Antwoord vraag 5:

De behandeling van de beschuldiging van seksuele intimidatie is in december 2004 door de kringdirecteur aan de directie P&O LNV overgedragen; verzoekster had ruime

bedenktijd nodig voor haar overwegingen om wel of niet een klacht in te dienen. Ten tijde van het opmaken van de beoordeling was deze behandeling nog niet afgerond, zodat een duidelijke conclusie niet in de beoordeling kon worden opgenomen en deze zaak en daaraan eventuele te verbinden conclusies dus buiten de beoordeling dienden te blijven. Medio maart 2005 gaf de wnd. directeur P&O LNV aan de kringdirecteur te kennen dat er nog altijd geen aanklacht door verzoekster was ingediend. Hierop werd door beiden - wnd. directeur P&O LNV en kringdirecteur - de conclusie getrokken dat de zaak als afgedaan diende te worden beschouwd en dat beschuldigde van alle blaam diende te worden gezuiverd.

Inmiddels was verzoekster als een externe dierenarts begonnen voor de RVV. Er is toen voor gekozen - mede gezien de schaarste aan dierenartsen - om verzoekster een eerlijke kans te geven en haar ondanks deze geschiedenis te blijven inzetten voor het werk. Toen uiteindelijk de zaak van de, wederom niet-gesubstantieerde, beschuldiging tegen de douanebeambte zich voordeed, was voor de kringdirecteur de maat vol en is, na hoor en wederhoor, verder van de diensten van verzoekster afgezien.

Vraag 6:

Wie heeft de klacht van verzoekster onderzocht en afgewikkeld en waarom bent u van mening dat het niet relevant voor de zaak is wie de klacht heeft behandeld?

Antwoord vraag 6:

Vanwege het verbaal agressieve en "stalkende" gedrag van verzoekster in deze zaak, is ervoor gekozen de naam van de behandelaar niet bekend te maken. Dit standpunt handhaaf ik ook nu. De persoon van een behandelaar van een zaak is niet van belang. Het is wel van belang dat behandeling en afhandeling plaatsvinden en dat de schriftelijke reactie op de klacht door het bevoegd gezag middels diens ondertekening wordt bekrachtigd.

(...)

Vraag 8:

In uw brief van 20 oktober 2007 geeft u aan dat de overige door verzoekster opgeworpen vragen niet worden behandeld omdat verzoekster naar uw mening geen belang heeft bij beantwoording ervan. Graag verneem ik van u waarom u van mening bent dat verzoekster geen belang heeft bij beantwoording van die vragen.

Antwoord vraag 8:

In de vele brieven van verzoekster, waarin zij zich vaak herhaalde, stonden veel onwaarheden. Ik ben van mening dat ik kan volstaan met het reageren op de kern van de klacht van verzoekster. Ook de nadere motivering die ik heb gegeven aan haar afwijzing acht ik ruim voldoende. Ik meen dat verzoekster geen belang kan hebben bij een beantwoording van elke onwaarheid die zij geponeerd heeft.

Reactie ten aanzien van de gegrondheid van de klacht

De door verzoekster in haar klachtenformulier geponeerde beschuldiging van seksuele intimidatie heeft verzoekster nooit gesubstantieerd en mist elke grond. De door verzoekster geponeerde belofte dat wanneer zij haar rijbewijs zou hebben gehaald, zij een vaste aanstelling bij de VWA zou krijgen, is eveneens bezijden de waarheid. Ik bestrijd dit dan ook.

Ik ben van oordeel dat de klacht van verzoekster door middel van de brieven van de directeur Dienst Uitvoering correct is afgehandeld. Zij heeft adequaat antwoord gekregen op haar vragen, voor zover van belang, en zij heeft een ruim voldoende antwoord gekregen op de reden van haar afwijzing.

In het licht van het vorenstaande ben ik van mening dat de klacht ongegrond is..."

Omdat de reactie van de minister op een aantal punten nieuwe vragen oproep werden haar, bij brief van 14 januari 2009, nadere vragen voorgelegd. Op 3 april 2009 werd de reactie van de minister ontvangen. Zij gaf onder meer het volgende aan:

"Vraag 1:

In de brief van 25 juni 2007 geeft u aan dat "op grond van de door u verstrekte informatie..." er besloten is om geen gesprek met verzoekster aan te gaan. Uit uw brieven van 29 oktober 2007 en (17; N.o.) oktober 2008 leid ik af dat de daadwerkelijke reden van afwijzing niet zozeer de door verzoekster verstrekte gegevens zijn als wel een tweetal incidenten. Om welke reden heeft u in de afwijzingsbrief niet vermeld dat u informatie bij de laatste leidinggevende heeft opgevraagd en dat zij op grond van de door hem verstrekte informatie, in plaats van de door haar verstrekte informatie, is afgewezen?

Antwoord vraag 1:

Uit het curriculum vitae van verzoekster bleek dat verzoekster reeds twee maal eerder als dierenarts werkzaamheden voor de VWA had verricht. Bovendien gaf verzoekster in haar sollicitatiebrief van 25 mei 2007 (...) aan dat zij tijdens dit dienstverband uitstekend functioneerde bij de VWA. Als uit het curriculum vitae van een sollicitant blijkt dat zij eerder bij dezelfde dienst of een van haar rechtsvoorgangers heeft gewerkt en de sollicitant zich in haar sollicitatiebrief beroept op een "uitstekend functioneren" in het verleden, ligt het voor de hand dat deze bewering getoetst wordt aan de ervaringen van voormalige

leidinggevend. De gedane bewering maakt dat de toetsing hiervan ook een onderdeel wordt van de informatie waarop de sollicitatie beoordeeld wordt.

Gekozen is voor een afwijzingsbrief met een algemene formulering van de afwijzing, omdat deze ook naar andere afgewezen sollicitanten is verstuurd.

Omdat verzoekster een klacht had ingediend die onder andere zag op onduidelijkheid over de reden van afwijzing is haar in de klachtbehandeling uitgelegd wat de reden voor de afwijzing van haar individuele sollicitatie was.

Vraag 2:

U geeft aan dat verzoekster vele onwaarheden vermeldde in haar brieven en u daarom verdere vragen niet heeft beantwoord. U geeft echter niet aan wat dan precies een onwaarheid c.q. leugen is. Graag verneem ik alsnog op welke onwaarheden u doelt.

Antwoord vraag 2:

In mijn brief aan u van (17; N.o.) oktober 2008 heb ik niet aangegeven dat ik verdere vragen van verzoekster niet heb beantwoord, omdat verzoekster vele onwaarheden vermeldde in haar brieven. Ik gaf het volgende aan: "In de vele brieven van verzoekster, waarin zij zich vaak herhaalde, stonden veel onwaarheden. Ik ben van mening dat ik kan volstaan met het reageren op de kern van de klacht van verzoekster. Ook de nadere motivering die ik heb gegeven aan haar afwijzing acht ik ruim voldoende. Ik meen dat verzoekster geen belang kan hebben bij een beantwoording van elke onwaarheid die zij geponeerd heeft."

Op alle klachtonderdelen van verzoeksters klachtbrieven aan P&O VWA Regio Zuidwest en aan (de afdeling P&O te Den Haag; N.o.) is in de klachtbehandeling wel gereageerd. In deze klachtbrieven stonden geen verdere vragen.

In haar brief aan het hoofd P&O Regio Zuid van 20 juli 2007 vroeg verzoekster om een bevestiging waarin zou moeten staan dat "de regio Zuid de sollicitatiebrief van (verzoekster; N.o.) nooit heeft gekregen, zelfs na contact met (mevrouw N.; N.o.) of P&O van Den Haag". Verzoekster wist echter dat haar sollicitatiebrief wel reeds door P&O Regio Zuid was ontvangen, zij had hier immers een ontvangstbevestiging op gekregen, gedateerd 30 mei 2007.

In haar brief van 20 juli 2007 geeft verzoekster aan op een ruzie zoekende wijze te woord te zijn gestaan door de senior personeelsadviseur (mevrouw N.; N.o.). Dit is niet juist.

(Mevrouw N.; N.o.) heeft klaagster op correcte, zakelijke wijze te woord gestaan. In haar brief aan het unithoofd P&O Regio Zuidwest van 22 juli 2007 vroeg verzoekster om schriftelijke uitleg over de vraag op grond van welke informatie zij was afgewezen in haar

sollicitatie. Deze vraag is in de brief van 29 oktober 2007 beantwoord. In verzoeksters brief aan (de heer K.; N.o.) van 25 oktober 2007 vroeg verzoekster nogmaals om de reden van haar afwijzing. Deze vraag is in de brief van 29 oktober 2007 beantwoord. In haar brief van 25 oktober 2008 stelt verzoekster dat (de heer R.; N.o.) haar gezegd zou hebben dat haar geen inzage zou worden gegeven van haar personeelsdossier. (De heer R.; N.o.) heeft dit niet gezegd. In de brief van 28 september 2007 van (de heer D.; N.o.) - die is opgesteld door (de heer R.; N.o.) - wordt aan klagster uitgelegd dat aan haar inzageverzoek niet kan worden voldaan, omdat de VWA niet de beschikking heeft over haar personeelsdossier. Tevens wordt zij hierin geadviseerd zich voor inzage te wenden tot de directeur P&O van het ministerie van LNV. Klagster heeft hiermee antwoord gekregen op haar vraag. Ook heeft zij alle nodige medewerking gekregen om toch aan haar personeelsdossier te komen. Daarom acht ik de aantijging jegens (de heer R.; N.o.) over het geven van verkeerde informatie niet aannemelijk. (...)

Vraag 3 :

Evenmin geeft u aan hoe u tot de conclusie bent gekomen dat het een onwaarheid is. Heeft u onderzoek gedaan naar hetgeen verzoekster heeft vermeld? Zo ja, dan ontvang ik graag kopieën van telefoonnotities, verslagen, correspondentie of wat dies meer zij waaruit blijkt dat het om onwaarheden zou gaan. Zo nee, op welke wijze bent u tot de conclusie gekomen dat sprake is van vele onwaarheden?

Antwoord vraag 3:

Ik heb navraag gedaan bij de betrokken ambtenaren. Hieruit blijkt dat de door klagster gegeven voorstelling van zaken onjuist is. Ik heb geen reden om aan de juistheid van de verklaringen van deze ambtenaren te twijfelen.

Vraag 4:

Waarom heeft u ervoor gekozen om alleen informatie op te vragen bij de laatste leidinggevende en niet bij andere leidinggevendenden?

Antwoord vraag 4:

De selectiecommissie heeft alleen met verzoeksters laatste leidinggevende gesproken, omdat de wijze van functioneren van verzoekster genoegzaam bekend was. Uit de twee incidenten die ik in mijn brief van 20 oktober 2008 gemeld heb en die door de VWA en -in het tweede geval - de Belastingdienst/Douane hoog werden opgenomen, komt een beeld naar voren van een medewerkster die niet in staat is op een rustige en evenwichtige wijze met tegenstand om te gaan. Dit is wel een zeer belangrijke competentie voor zowel een Inspecteur Dierenarts als voor een Toezichthoudend Dierenarts bij de VWA, die immers als toezichthoudend ambtenaar veelvuldig met weerstand te maken krijgt.

Vraag 5:

In uw brief van 17 oktober 2008 maakt u melding van twee incidenten, die uiteindelijk het gevolg hebben gehad dat verzoekster is afgewezen voor de functies waarop zij heeft gereageerd. Het eerste incident betreft de klacht inzake seksuele intimidatie, die verzoekster naar uw zeggen niet voldoende heeft kunnen substantiëren. Graag verneem ik van u waaraan een dergelijke klacht moet voldoen wil het voor u gesubstantieerd zijn.

Verder zou ik graag horen op welke wijze de beschuldigde zijn kant van het verhaal heeft weten te substantiëren.

Antwoord vraag 5:

Anders dan u in vraag 5 stelt, is er geen sprake geweest van een klacht wegens seksuele intimidatie. Voor een dergelijke klacht geldt een aparte procedure. Het is gebeven bij een aanklacht, een beschuldiging bij de directeur. Deze heeft naar aanleiding van deze beschuldiging een gesprek met beide partijen gevoerd. Klaagster heeft haar stelling niet voldoende aannemelijk kunnen maken. Beschuldigde ontkende en gaf tevens aan zich door klaagster aangetast te voelen in zijn eer en goede naam, doordat zij deze ongefundeerde beschuldiging al ten overstaan van collega's had geuit voordat zij de beschuldiging bij de directeur had gedeponereerd.

De directeur heeft klaagster gewezen op de mogelijkheid van het indienen van een klacht wegens seksuele intimidatie en bij welke instantie dit diende te geschieden. (...)

Vraag 6:

Het tweede incident betreft een woordenwisseling met een collega douanebeambte. Verzoekster zou de collega van discriminatie hebben beticht. In het e-mailbericht van 5 juli 2005, onder meer gericht aan (de heer L.; N.o.), geeft verzoekster aan dat een met naam genoemde collega haar pest, provoceert en opmerkingen maakt die haar functioneren negatief beïnvloeden. Zij vraagt om een goede en veilige werkplek. Waarom heeft u (...) verzoekster alleen aangesproken op het feit dat zij haar collega van discriminatie heeft beticht?

Antwoord vraag 6:

Ook hier is klaagster ruim in de gelegenheid gesteld om haar beschuldigingen te substantiëren. Zij is hier niet in geslaagd, doordat zij niet heeft gereageerd op de uitnodiging om met bewijzen zoals getuigen te komen van haar beschuldiging. De vraag om bewijzen voor verzoeksters beschuldiging is meerdere malen in gesprekken omtrent verzoeksters probleem op haar werkplek aan verzoekster gesteld. In de mail, die op 23 augustus 2005 naar aanleiding van een gesprek aan verzoekster is gestuurd, staat concreet aangegeven: "Ik wil precies van je weten wat volgens jou de

uitlatingen/gedragingen zijn van (de heer V.; N.o.) jegens jou persoonlijk. Kortom; wat er discriminerend naar jou toe? en Zijn er bij deze voorvallen collega's aanwezig geweest die e.e.a. kunnen bevestigen?" (...)

Verzoekster heeft hier geen antwoord op gegeven.

(...)

Vraag 7:

Graag verneem ik gemotiveerd van u waarom u de Nationale ombudsman de naam van de klachtbehandelaar niet wilt geven. In dit verband wil ik u wijzen op artikel 9:31 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Antwoord vraag 7:

Vanwege het verbaal agressieve en "stalkende" gedrag van verzoekster in deze zaak, is er eerder voor gekozen de naam van de behandelaar niet bekend te maken. Mijns inziens is de persoon van een behandelaar van een zaak is niet zozeer van belang, omdat de schriftelijke reactie op de klacht door het bevoegd gezag middels diens ondertekening wordt bekrachtigd.

Om de hiervoor genoemde reden verzoek ik u de informatie over de naam van de klachtbehandelaar, (...), vertrouwelijk te behandelen.

Vraag 8:

Waarom heeft u bij de afwikkeling van de klacht verzoekster er alleen op gewezen dat er geen rechtsmiddelen open staan, maar haar niet conform artikel 9:12 van de Awb gewezen bij welke ombudsinstantie zij een klacht kan indienen (...)?

Antwoord vraag 8:

Doordat klagster specifiek vroeg om aan te geven welke mogelijkheden er waren om tegen de afwijzing op te komen, is alleen daar antwoord op gegeven. Het aangeven van de mogelijkheid om een klacht bij de Nationale ombudsman in te dienen is daardoor helaas op de achtergrond gekomen. Ik betreur dat ik op dit punt de in artikel 9:12 lid 2 Awb gestelde verplichting niet ben nagekomen.

Vraag 9:

Op grond van artikel 9:10 van de Awb diende u bij de behandeling van de klacht verzoekster in de gelegenheid te stellen gehoord te worden. Alleen indien een klacht kennelijk ongegrond is of als verzoekster expliciet zou hebben meegedeeld niet gehoord te willen worden, mag het horen achterwege blijven. Waarom bent u, ondanks dat niet

gehoord is en er niet op gewezen is dat zij een klacht bij de Nationale ombudsman (...) kan indienen, van mening dat de klacht correct is afgehandeld?

Antwoord vraag 9:

In mijn brief van 20 oktober 2008 heb ik u het volgende laten weten: "Ik ben van oordeel dat de klacht van verzoekster door middel van de brieven van de directeur Dienst Uitvoering correct is afgehandeld. Zij heeft adequaat antwoord gekregen op haar vragen, voor zover van belang, en zij heeft een ruim voldoende antwoord gekregen op de reden van haar afwijzing." Hiermee doelde ik op de inhoudelijke afhandeling ten aanzien van de vraag over de gegrondheid van de klacht. In de brief van 29 oktober 2007 is immers op correcte wijze op alle klachtonderdelen van verzoeksters klacht gereageerd. Bij het geven van mijn oordeel heb ik er echter geen rekening mee gehouden dat verzoekster conform artikel 9:10 van de Awb gehoord had moeten worden om tot een correcte procedurele afhandeling van haar klacht te komen. Voortaan zal de VWA eventuele volgende klachten conform het bepaalde in hoofdstuk 9 van de Awb behandelen.

In het licht van het vorenstaande ben ik van mening dat de klacht ongegrond is voor zover verzoekster klaagt over de wijze waarop haar sollicitatie bij de VWA is verlopen en gegrond voor zover verzoekster klaagt over de wijze waarop haar klacht over het voorgaande is afgehandeld."

Op 19 mei 2009 werd van verzoekster een reactie ontvangen op hetgeen de minister, in haar beide brieven aan de Nationale ombudsman, had laten weten. Zij gaf onder meer nog aan dat het naar haar mening niet voor de hand lag dat zonder haar toestemming en zonder dat zij hierover was geïnformeerd informatie over haar was gevraagd aan voormalig leidinggevend. Zij wees er ook op dat haar laatste leidinggevende maximaal achtenhalf uur met haar had doorgebracht en daarvan maximaal zes uur met haar in gesprek was geweest. Deze leidinggevende, de heer M., kon naar verzoeksters mening geen enkele informatie verstrekken over haar functioneren; hij had geen idee welke werkzaamheden zij en haar collega's verrichtten. Naar verzoeksters mening was de selectiecommissie hiervan ook op de hoogte.

Wat de door de minister aangehaalde vele onwaarheden betrof: verzoekster constateerde dat het blijkbaar maar om twee dingen ging: de manier waarop mevrouw N. haar te woord had gestaan en het opvragen van haar dossier.

Over de opmerking van de minister dat geen sprake was van een klacht wegens seksuele intimidatie merkte verzoekster nog op dat zij bij de directeur noch een beschuldiging, noch een aanklacht had neergelegd. Zij was er niet op gewezen dat dat kon. Zij had haar ervaringen met haar collega, in vertrouwen, alleen aan de cursusleiding verteld. Daarna werd zij door de kringdirecteur uitgenodigd om te vertellen wat er precies was gebeurd. Met het verslag van dit gesprek was zij niet akkoord gegaan omdat het niet correct was. Er

zou, na een gesprek tussen de directeur en de collega in kwestie, wellicht nog een gezamenlijk gesprek plaatsvinden maar dat was nooit meer gebeurd; intussen was zij ontslagen.

Wat de problemen met de heer V. betrof: verzoekster gaf aan dat zij haar leidinggevende al op 5 juli 2005 om een veilige werkplek had gevraagd. Er was toen weinig tot niets ondernomen. Daarbij kwam dat het niet ging om een vakinhoudelijk verschil van mening en dat geen sprake was geweest van verbaal geweld van haar kant. Ook had zij de heer V. niet van discriminatie beschuldigd.

Over de stelling dat verzoekster zich agressief en stalkend had opgesteld merkte zij op dit niet te herkennen. Zij wilde de naam van de klachtbehandelaar ook niet om persoonlijke redenen weten; zij had erop doorgevraagd omdat ze steeds een ander antwoord had gekregen. Zij wilde gewoon weten wie met haar klacht bezig was.

In haar reactie op het verslag van bevindingen, door de Nationale ombudsman ontvangen op 13 augustus 2009, gaf verzoekster aan graag nog het volgende te willen opmerken over de rijbewijskwestie:

"De besprekingen met de teamleider over de rijbewijskwestie waren onduidelijk. Aan de ene kant kon het niet. Aan de andere kant, kon het misschien. Daarover besliste hij niet. Wat de goede uitoefening van het vak betreft, verwijst verzoekster, net als voor het bovengenoemde, naar het laatste functionerings- en beoordelingsgesprek van januari 2005, na een volle 2 jaar dienst. Daarin zegt de teamleider dat hij er niet over beslist, en ook dat er tot nu toe geen situaties geweest zijn dat ik vanwege de mobiliteit geen opdrachten heb uitgevoerd."

II. Beoordeling

Inleiding

Onder meer in mei 2007 solliciteerde verzoekster bij de VWA naar de functies Inspecteur dierenarts en Toezichthoudend dierenarts. Het ging om diverse vacatures in verschillende regio's. Bij beide sollicitaties wees verzoekster op haar arbeidsverleden bij de VWA. Haar sollicitatiebrieven gingen daarnaast vergezeld van een brief van haar advocaat, die een toelichting gaf op de reden waarom verzoekster destijds niet bij de VWA in dienst had kunnen blijven; verzoekster was er niet in geslaagd om voor het einde van de proeftijd een in Nederland geldig rijbewijs te halen.

Geen van verzoeksters sollicitaties leidden ertoe dat zij werd uitgenodigd voor een gesprek; zij ontving slechts in algemene bewoordingen gestelde afwijzingen. Verzoekster probeerde, aanvankelijk telefonisch en daarna schriftelijk, te achterhalen waarom zij was afgewezen en zelfs niet was uitgenodigd voor een gesprek. Ook diende zij enkele malen een klacht in over de gang van zaken rond haar sollicitaties.

Blijkbaar slaagde verzoekster er telefonisch niet in duidelijkheid te krijgen over de reden van de afwijzingen. In de reactie op haar klachten, een brief van 29 oktober 2007, werd hierop uiteindelijk alsnog nader ingegaan. Gewezen werd op de eisen 'communicatieve vaardigheden' (Inspecteur dierenarts) en 'in staat zijn tot functionele samenwerking' (Toezichthoudend dierenarts). In beide gevallen ging het erom dat de kandidaat in staat is om ook onder moeilijke, stressvolle omstandigheden de contacten rustig en evenwichtig te onderhouden en af te handelen, zo werd aangegeven. Met name ook in gevallen van tegenstand dient betrokkene in staat te zijn om op rustige evenwichtige wijze het standpunt van de dienst te verwoorden en te handhaven. De ervaringen die verzoeksters vroegere leidinggevendenden hadden gehad met haar optreden als keuringsarts en later als practitioner bij de RVV, hadden gemaakt dat bij de VWA geen vertrouwen bestond dat verzoekster aan deze eis zou kunnen voldoen.

In de reactie die de minister van LNV tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman heeft gegeven, wordt het voorgaande van een nadere motivering voorzien. Naast de door verzoekster al aangehaalde kwestie van het rijbewijs komen nu twee nieuwe punten naar voren: verzoeksters beschuldigingen van seksuele intimidatie en problemen die tussen haar en een medewerker van de douane speelden en waarbij beschuldigingen van discriminatie een rol zouden spelen. Met name op grond van deze voorvallen komt de minister tot de conclusie dat verzoekster niet beschikte over een belangrijke competentie voor beide vacatures. Verder blijkt dat de nadere informatie over verzoekster is verkregen van haar laatste leidinggevende. Onderliggende stukken, zoals verslagen van functioneringsgesprekken, waren niet opgevraagd omdat verzoeksters wijze van functioneren genoegzaam bekend was, zo werd aangegeven.

Ten aanzien van de afwijzingen

Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat bestuursorganen zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden. Dit houdt ook in dat een bestuursorgaan de uiterste zorgvuldigheid betracht indien zij, in het kader van een sollicitatieprocedure, beschikt over informatie over een sollicitant die voor deze sollicitant mogelijk negatieve gevolgen kan hebben.

De Nationale ombudsman acht het begrijpelijk dat de VWA naar aanleiding van verzoeksters sollicitaties nadere inlichtingen inwon binnen de organisatie. Verzoekster was immers eerder werkzaam geweest voor de VWA/RVV en het lag daarom voor de hand dat werd nagegaan hoe zij toen functioneerde. Toen inlichtingen over verzoekster werden ingewonnen kwamen blijkbaar twee incidenten aan het licht die zich rond verzoekster hadden afgespeeld.

Op grond van de informatie die verzoekster en de minister hem verstrekten stelt de Nationale ombudsman vast dat er de nodige vraagtekens bestonden rond beide incidenten. Met name de reactie die namens de minister is gegeven zet een beeld van

verzoekster neer dat weinig genuanceerd lijkt te zijn. In dit verband wordt onder meer verwezen naar de opmerking dat verzoeksters beschuldiging van seksuele intimidatie elke grond miste. Dit terwijl, voor zover de Nationale ombudsman heeft kunnen vaststellen, nooit is komen vast te staan dat verzoekster een vroegere collega ten onrechte heeft beschuldigd van seksuele intimidatie. Uit het enkele feit dat verzoekster geen formele klacht heeft ingediend, kan - uiteraard - niet worden afgeleid dat zij niet de waarheid sprak. Ook de ware toedracht rond verzoeksters problemen met een bij de douane werkzame collega is nooit vastgesteld; met het enkele feit dat verzoekster blijkbaar niet of niet voldoende in staat was haar beschuldigingen te onderbouwen is niet gegeven dat zij niet de waarheid sprak. In de namens de minister gegeven reactie lijkt hiervan echter wel te worden uitgegaan.

De conclusie kan dan ook slechts zijn dat de werkelijke toedracht, in beide gevallen, nooit is komen vast te staan. De VWA had er om die reden juist aan gedaan, bij de beoordeling van verzoeksters sollicitaties, niet zonder meer uit te gaan van de juistheid van de eigen visie op deze gebeurtenissen zonder verzoekster zelfs maar in de gelegenheid te stellen haar kant van het verhaal toe te lichten.

De gedraging is niet behoorlijk.

Ten aanzien van het motiveren van de afwijzing

Het motiveringsvereiste houdt in dat het handelen van bestuursorganen feitelijk en logisch wordt gedragen door een kenbare motivering. Dit vereiste brengt mee dat een bestuursorgaan bij de afwijzing van sollicitanten de afwijzing desgevraagd op adequate wijze toelicht.

De schriftelijke afwijzingen die verzoekster ontving waren niet of nauwelijks voorzien van een motivering. Blijkbaar slaagde verzoekster er ook niet in telefonisch nadere inlichtingen te verkrijgen over de redenen waarom zij, zonder zelfs maar te zijn uitgenodigd voor een gesprek, was afgewezen. Voor zover de Nationale ombudsman heeft kunnen vaststellen heeft verzoekster niet eerder dan bij brief van 29 oktober 2007 meer informatie gekregen over de achtergronden van de afwijzingen. Deze informatie was bovendien niet volledig; op een later moment bleek dat de hiervoor genoemde incidenten een belangrijke rol hebben gespeeld bij het afwijzen van verzoekster.

Het uitgangspunt is dat een werkgever een sollicitant, daarnaar gevraagd, informeert over de redenen van afwijzing. Wanneer deze sollicitant al eerder bij de werkgever werkzaam was, mogen aan de motivering van de afwijzing zwaardere eisen worden gesteld. In dit opzicht is de VWA ten opzichte van verzoekster tekort geschoten.

De gedraging is niet behoorlijk.

Ten aanzien van de klachtbehandeling

Verzoekster klaagt verder over de wijze waarop de VWA haar klachten heeft behandeld.

Ten aanzien van de naam van de behandelaar

Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat bestuursorganen zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden. Om aan te kunnen tonen dat aan dit vereiste is voldaan mag van een bestuursorgaan worden verwacht dat het de naam van de klachtbehandelaar, daarnaar gevraagd, bekend maakt.

Nadat klachtbehandeling had plaatsgevonden informeerde verzoekster enkele malen naar de naam van de medewerker die haar klacht had behandeld. Deze informatie werd haar echter niet verstrekt; ook tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman werd de naam van de behandelaar in eerste instantie niet vrijgegeven. Namens de minister is aangegeven dat dit het gevolg was van het verbaal agressieve en 'stalkende' gedrag van verzoekster.

Op grond van artikel 9:7 Awb dient een klacht te worden behandeld door een persoon die niet bij de gedraging waarop de klacht betrekking heeft, betrokken is geweest. Hoewel de Awb niet voorschrijft dat de naam van de behandelaar in de klachtafhandelingsbrief wordt vermeld, ligt het voor de hand dat dit wel gebeurt; alleen op die manier immers kan de klager nagaan of aan het hiervoor aangehaalde vereiste is voldaan. Van een absolute weigering van het bestuursorgaan om de naam van de klachtbehandelaar bekend te maken kan naar de mening van de Nationale ombudsman, mede gezien de achtergrond van artikel 9:7 Awb, in geen geval sprake zijn. Op zijn minst zal in geval van weigering moeten worden aangegeven of de klachtbehandelaar betrokken is geweest bij de gedraging waarover wordt geklaagd.

De gedraging is niet behoorlijk.

Ten aanzien van het niet toepassen van hoor en wederhoor

Het vereiste van hoor en wederhoor houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van een handeling of beslissing betrokkenen die daarbij een belang hebben in staat stellen te worden gehoord.

Tijdens de klachtbehandeling door de VWA is verzoekster niet in de gelegenheid gesteld haar klacht mondeling toe te lichten. Namens de minister is aangegeven dat er geen rekening mee is gehouden dat verzoekster, conform artikel 9:10 van de Awb, gehoord had moeten worden om tot een correcte procedurele afhandeling van haar klacht te komen.

De gedraging is niet behoorlijk.

Ten aanzien van het ontbreken van een doorverwijzing

Het beginsel van fair play houdt voor bestuursorganen in dat zij burgers de mogelijkheid geven hun procedurele kansen te benutten.

35. Namens de minister is aangegeven dat de verplichting tot doorverwijzing naar de Nationale ombudsman, zoals bedoeld in artikel 9:12 tweede lid Awb, helaas op de achtergrond is geraakt doordat verzoekster specifiek vroeg om aan te geven welke mogelijkheden er waren om tegen de afwijzende reacties op haar sollicitaties op te komen.

Op grond van artikel 9:12, tweede lid Awb is een bestuursorgaan verplicht om bij de afdoening van de klacht ook aan te geven bij welke ombudsman en binnen welke termijn de klager vervolgens een verzoekschrift kan indienen. Door hieraan in het geval van verzoekster niet te voldoen is gehandeld in strijd met het vereiste van fair play.

De gedraging is niet behoorlijk.

In de wijze waarop klachtafhandeling heeft plaatsgevonden ziet de Nationale ombudsman aanleiding een aanbeveling aan het rapport te verbinden.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Voedsel en Waren Autoriteit te Den Haag, is gegrond:

- ten aanzien van de afwijzingen, wegens strijd met het verbod van vooringenomenheid;
- ten aanzien van het motiveren van de afwijzing, wegens strijd met het motiveringsvereiste;
- ten aanzien van het niet noemen van de behandelaar, wegens strijd met het verbod van vooringenomenheid;
- ten aanzien van het niet horen van verzoekster, wegens strijd met het vereiste van hoor en wederhoor;
- ten aanzien van het ontbreken van een doorverwijzing, wegens strijd met het beginsel van fair play.

Aanbeveling

De minister van LNV wordt in overweging gegeven om:

- de in de Awb neergelegde vereisten voor een behoorlijke klachtbehandeling nadrukkelijk onder de aandacht te brengen van de medewerkers van de VWA die zijn belast met

klachtbehandeling;

- erop toe te zien dat de VWA deze vereisten op correcte wijze naleeft;
- de naam van de klachtbehandelaar alsnog aan verzoekster bekend te maken en daarbij ook aan te geven of deze persoon bij de gedragingen, waarover verzoekster klaagde, betrokken is geweest en zo ja, op welke wijze.

Bij brief van 1 december 2009 liet de minister van LNV de Nationale ombudsman weten de aanbeveling te zullen opvolgen. Vanaf begin 2010 zal binnen de VWA ook de afhandeling van klachten van personele aard verlopen via de afdeling Juridische Zaken van de VWA.

Onderzoek

Op 29 april 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw B. te Hoogvliet, met een klacht over een gedraging van de Voedsel en Waren Autoriteit te Den Haag.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen de Voedsel en Waren Autoriteit en verzoekster de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reacties van verzoekster en de minister van LNV gaven aanleiding het verslag (op een enkel punt) te wijzigen en aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Verzoekschrift van 20 april 2008, met als bijlagen onder meer:
 - de sollicitatiebrieven die verzoekster de VWA stuurde, onder meer op 25 mei 2007;
 - twee klachtbrieven van 25 juli 2007;
 - afwijzingsbrieven van onder meer 16 juli en 26 september 2007;

- de reactie op de klacht van de VWA, gedateerd 29 oktober 2007;
- brieven van de VWA aan verzoekster, gedateerd 30 oktober, 1 en 9 november 2007;
- verzoeksters brieven aan de VWA van 7 en 19 november 2007;
- uitspraken van de rechtbank Rotterdam uit december 2007 en februari 2008.

2. Stukken uit verzoeksters personeelsdossier. Deze stukken betreffen onder meer:

de beschuldiging van seksuele intimidatie, het functioneren van verzoekster en het probleem dat zij met een collega had.

3. Reacties van het ministerie van LNV, gedateerd 20 oktober 2008 en 2 april 2009.

4. Reactie van verzoekster, ontvangen op 19 mei 2009.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Algemene wet bestuursrecht

Art. 9:7, eerste lid:

De behandeling van de klacht geschiedt door een persoon die niet bij de gedraging waarop de klacht betrekking heeft, betrokken is geweest.

Art. 9:10:

1. Het bestuursorgaan stelt de klager en degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft, in de gelegenheid te worden gehoord.

2. Van het horen van de klager kan worden afgezien indien de klacht kennelijk ongegrond is dan wel indien de klager heeft verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord.

(...)

Art. 9:12:

1. Het bestuursorgaan stelt de klager schriftelijk en gemotiveerd in kennis van de bevindingen van het onderzoek naar de klacht, zijn oordeel daarover alsmede van de

eventuele conclusies die het daaraan verbindt.

2. Bij de kennisgeving wordt vermeld bij welke ombudsman en binnen welke termijn de klager vervolgens een verzoekschrift kan indienen.